

RAFA GIL

"Nosaltres no acceptem opes hostils"

Joan Ribó (la Seu d'Urgell, 1947), coordinador d'Esquerra Unida-Els Verds i membre del PCPV, serà quasi amb tota seguretat el candidat d'aquesta formació a la Generalitat Valenciana.

En els darrers mesos Esquerra Unida ha protagonitzat un debat sobre el seu acostament al PSPV-PSOE. En quins aspectes es concreta aquest debat? Quin és l'estat actual de la qüestió?

—Aquest debat es potencià fonamentalment en la cinquena assemblea d'EU on triomfà amplament la necessitat de plantejar la unitat d'acció de l'esquerra. Hi estem disposats, i volem assolir acords de tipus programàtic amb altres forces que es reconeixen de l'esquerra, i parlem també del partit socialista. Però tampoc és allò de "junts podem", allò de la "unió de l'esquerra"... ni la invocació a frases altisonants darrere de les quals es pretén que anem penjats del braç del PSOE. Insistim a mantenir un projecte polític autònom i d'esquerres, però sense deixar de ser pragmàtics i de saber que nosaltres sols no hi podem arribar.

—A gran tret podríem dir que aquestes teories eren les que manegaven precoçment la gent de Nova Esquerra i per les quals es va produir un trencament entre ells i vosaltres... era inevitable la ruptura?

—Crec que el trencament d'EU estava programat des del partit socialista, de la mateixa manera que han programat de forma sistemàtica i des de la transició destruir tot allò que estava a la seua esquerra. Aquest ha estat un tret històric del partit socialista que nosaltres rebutgem perquè pensem que són comportaments poc democràtics. Es la frase menys dura que puc dir. Aleshores el plantejament de NE era en definitiva un intent de generar problemes a EU i de fer —com deia Joaquín Almunia fa uns dies— un pont per a passar al PSOE. Els ex-companys de NE en aquests moments negocien una coalició que finalment serà una senzilla absorció d'aquesta formació per part del partit socialista. Aquesta no és la nostra idea, ens hi oposem radicalment. Pensem que el model de la socialdemocràcia en què diu reconèixer-se el partit socialista no és el nostre. Volem ser la síntesi d'un model alternatiu entre el roig, el verd i el violeta i que no representa en absolut el PSOE. Podem treballar amb ells, però som una altra cosa. Estenem la mà per col·laborar amb ells en qüestions concretes, però ens rebel·lem contra qualsevol absorció, contra les opes hostils.

—Aquestes setmanes han eixit a la llum pública els contactes, justament, dels Verds amb el PSPV-PSOE. Els ecologistes han amenaçat d'abandonar EU si no se'ls donen a canvi algunes contrapartides polítiques. Quina és l'oferta que els heu fet en aquest, diríem, context de crisi?

—Bé, s'ha de dir que no hi ha crisi. El contracte de coalició té una data limitada que s'acaba al maig del 99. No està escrit enlloc que haja de continuar. Ara, dit açò, hem de dir que nosaltres sí que volem mantenir la coalició, fins i tot millorar-la. Ens reconeixem en les estratègies i en les línies polítiques de tot el que siga una defensa del medi, que és el que defensen els Verds. Volem arribar a acords, però això és cosa de dos, de negociar des de posicions realistes i de no voler demanar més del que és possible. Si fem la mitjana de les tres convocatòries electorals en què els Verds han anat per una banda i EU per un altra es veu clara-

ment que de cada 100 vots d'EU, els Verds n'han obtingut 8.

Els hem ofert, en cas d'obtenir uns percentatges del 5% al 8% dels vots, garantir-los dues persones amb dedicació completa al País Valencià; del 8% al 12%, tres persones i més del 12% garantir-ne quatre. A les Corts, que puguen escollir en les llistes entre el quart lloc d'Alacant, o el cinquè de València o el segon de Castelló. Haig de destacar que el cinquè de València i el segon de Castelló van eixir en les eleccions del 95. Per tant, i ells ho han reconegut, és un oferta clarament millor que la que se'ls va fer en les darreres eleccions. Volem treballar amb ells, però no podem garantir-ho. Nosaltres sabem que s'han entrevistat amb el partit socialista, amb el Bloc Nacionalista, amb Nova Esquerra... estan en el seu dret.

—*Persisteixen, doncs, els esculls...*

—Sí, principalment perquè demanen un lloc entre els tres primers a València i d'altra banda un nivell de participació en la coalició del 25%. És clar, una cosa és voler una coalició, i una altra cedir en aspectes que estan per damunt del pes real dels Verds.

—*Es indubtable que el pes específic del PCPV dins d'EU és d'una gran importància. Fins a quin punt aquesta influència pot impedir el creixement electoral i social de la seua coalició?*

—Jo crec que no. El nostre votant no és anticomunista, diríem que és moltes més coses que comunista... Hi ha d'altra banda un votant comunista tradicional i cal recordar que en les eleccions autonòmiques el PCPV sempre va obtenir sis diputats, una xifra gens desdenyable.

Però hi ha també gent nacionalista, ecologistes, feministes, republicans... Per tant és bo mantenir al si d'EU la convergència de posicions. La gent que som comunistes tenim un partit en el qual desenvolupem una sèrie de tasques i després en els temes institucionals i socials convergim en EU. El nostre pes no és determinant. Pensa que dels deu diputats que van eixir d'EU al 95, només dos érem del partit comunista.

—*Per cert, que vostè fa poc ha abandonat la secretaria general del PCPV per dedicar-se més a EU com a coordinador general...*

—Efectivament. Ara el secretari general és el company Alfred Botella. Però vull insistir a dir que el PCPV no és un llast per a EU. Fins i tot dona una ba-

RAFA GIL

"Volem ser la síntesi d'un model alternatiu entre el roig, el verd i el violeta i que no representa en absolut el PSOE. Podem treballar amb ells, però som una altra cosa. (...) Ens rebel·lem contra l'absorció."

se sòlida a EU, unes arrels històriques.

—*EU ha estat molt sovint qualificada d'esquerra honesta, com el partit incorruptible. Darrerament, però, un dels vostres regidors, Manuel Roura (PASOC), de l'Ajuntament de Calp, ha estat acusat de tenir interessos urbanístics al Saladar del parc del penyal d'Ifac. El vostre partit, fins i tot, va crear una comissió d'investigació. A quines conclusions ha arribat?*

—El cas de Manuel Roura no és d'especulació urbanística. Analtzarem els problemes ambientals que hi havia al Saladar. D'una banda, Roura, que era regidor de medi ambient, s'oposava al catàleg de zones humides i a la zona de protecció que aquest donava al Saladar. En EU havíem defensat aquest catàleg, el Saladar, i d'altres zones que el conseller de medi ambient no havia inclòs, com ara la marjal de Massamagrell, l'Albufera de Peníscola, etc. El problema de Roura, doncs, estava en el seu incompliment programàtic. En això som molt rigorosos. Li vam dir que havia de rectificar i s'ha de dir que Roura ha rectificat i ha deixat el càrrec de tinent d'alcalde. Li hem demanat, no obstant això, que ha de deixar també la regidoria de Medi Ambient però no l'ajuntament. Crec que Roura finalment ho acceptarà, tot i que hi haurà una solució positiva.

—*Alguns analistes preveuen que l'escissió de NE i la probable fuga de "vots útils" cap al PSPV malmetran els resultats d'EU a les pròximes eleccions. Quina és la vostra anàlisi?*

—Sempre que hi ha una escissió hi ha una pèrdua de pes electoral. Crec, però, que aquesta circumstància

—que era molt seriosa fa un any— s'ha pal·liat. Estem en una situació de transició, de millora de les expectatives electorals. Jo crec que ens ajudarà el fet que la gent tindrà clar dins de molt poc que NE és el PSOE vestit d'un altra manera.

—*En aquesta legislatura hi hagut tot un seguit d'escàndols relacionats amb el PP valencià. Probablement un dels que més ha preocupat l'opinió pública ha estat el contagi massiu de l'hepatitis C, un afer ple d'ombres. Quina és la vostra versió del fet?*

—La sanitat valenciana ha tingut una baixa capacitat de resposta per resoldre el problema. Només per la manca de prevenció que hi ha hagut ja cal dir-li al conseller Joaquim Farnós que se'n vaga a casa, als seus

Joan Ribó ha abandonat fa poc temps el seu càrrec de secretari general del PCPV a fi de dedicar-se més intensament a les seues tasques com a coordinador general d'Esquerra Unida-els Verds. Molt probablement a partir del mes de gener serà elegit com a candidat a la Generalitat per l'assemblea de la coalició.

L'escissió de Nova Esquerra i la fuga de vots útils cap al PSPV-PSOE podrien malmetre els resultats d'Esquerra Unida a les pròximes eleccions. La coalició també afronta a hores d'ara la possibilitat que els Verds l'abandonen. Amb tot, Joan Ribó creu que la formació que lidera es troba en un moment de transició i que s'ha iniciat un camí de recuperació de les expectatives electorals.

negocis privats en la sanitat. També la implantació del model de sanitat privada i els de plans de xoc per reduir les llistes d'espera han estat factors que han influït. Hi ha una relació, encara que no mecànica, entre l'hepatitis C i el transvasament de malalts de la sanitat pública a la privada.

—*Les mesures de privatització del PP tenen marxa enrere amb una Generalitat governada per l'esquerra?*

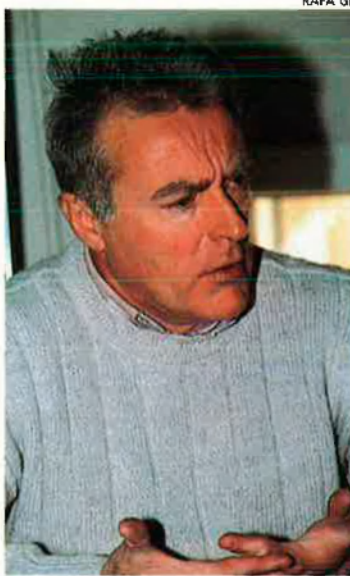
—Sí. Cal dir, però, que el PP no és l'únic partit que ha dut a terme una política privatitzadora. El PSOE també va aplicar-ne, tot i que d'una manera més tova. El PP ho fa de forma descarada i en aspectes tan importants com l'ensenyament. L'estratègia és adreçar tots els xiquets de l'escola pública cap a la privada i això es veu als pressupostos. En posaré un exemple: els dos darrers cursos d'EGB desapareixen l'any 1999 perquè passen a l'ESO. Amb tot les subvencions a l'ensenyament privat en EGB en comptes de desaparèixer creixen un 4%. Estan afavorint l'ensenyament privat i dins d'aquest, al catòlic. El pes de l'Opus en el sector és molt significatiu.

—*Un altre dels temes que més ha inquietat la societat valenciana ha estat el conflicte de la factoria Ford. Finalment els sindicats i la multinacional han arribat a un acord. És aquest el final definitiu de la crisi?*

—Ford plantejà un xantatge intolerable amenaçant-los que si no es rendien traslladarien la producció a altres plantes europees on els costos, paradoxalment, són molt més alts. El conflicte ha posat damunt la taula una qüestió: les empreses multinacionals han de tenir també un tractament internacional des del punt de vista dels convenis. Els sindicats s'han d'articular a nivell europeu.

—*El País Valencià i la seua capital viuen de fa un temps una mena de febre urbanística. Polítics i economistes s'han llançat a donar explicacions més o menys plausibles del fenomen. Quina és l'explicació d'EU?*

—Si no hi ha una necessitat objectiva de mercat, perquè hi ha 50 o 60 mil pisos buits a la ciutat de València, si no hi ha una immigració o un creixement significatiu de la població, la construcció desmesurada només pot obeir a l'especulació. En aquest país hi

RAFA GIL

"En Esquerra Unida som bel·ligerants en la qüestió de la denominació de la llengua perquè d'ací se'n deriven problemes molt greus. Volem canviar l'Estatut d'Autonomia valencià perquè deixe clara la unitat de la llengua."

ha molts diners negres que no volen quedar-se fora de joc davant de l'entrada a la moneda única europea. Necessiten invertir-se ràpidament o en la construcció o en les grans transformacions agràries.

—*Dins d'aquest context s'insereixen els greus problemes de la Vega Baixa estretament vinculats al cas del dimittit conseller Cartagena. A quines conclusions heu arribat sobre aquesta qüestió?*

—L'escàndol de la Vega Baixa ha acabat de començar. Cartagena va haver de dimidir per defensar-se millor en un cas que en principi era d'uns diners opacs fiscalment. Uns que van entrar al compte del senyor Cartagena coincidint amb canvis significatius del Pla General d'Ordenació Urbana d'Oriola. A aquesta ciutat i a la comarca hi ha problemes molt greus d'urbanisme que fins i tot han generat la creació d'una associació de damnificats a nivell europeu. S'han generat recursos poc clars al voltant del tema urbanístic. Recursos que han anat a parar a les butxaques d'alguna persona molt significativa i d'un partit molt significatiu. Tot acabarà eixint a la llum.

—*El darrer any hem estat també espectadors d'un procés de pacte lingüístic que de moment ha fet fallida. En tot el procés heu optat per fer un paper d'una extraordinària duresa. Quines circumstàncies haurien de concórrer per tal que canviàreu la vostra posició?*

—Estem convençuts que la nostra és una posició raonable: que la universitat siga l'encarregada de dictaminar les qüestions lingüístiques. El 1993 vam demanar a Joan Romero que atorgara —a través d'una llei— les competències en matèria de llengua a l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Romero, o no va

voler, o no va poder. En el procés de pacte lingüístic s'ha anat cedint terreny al secessionisme. Per això diem no, a l'Acadèmia Valenciana. Sense garanties de defensa de la unitat de la llengua catalana EU no hi entrarà.

—*Vostè ha comentat que potser caldria canviar l'Estatut d'Autonomia valencià en temes com l'himne, la bandera, la denominació...*

—En EU som bel·ligerants en la qüestió de la denominació de la llengua perquè d'ací se'n deriven problemes molt greus. Volem arribar a canviar l'Estatut valencià perquè quede clara la unitat de la llengua.

Francesc Viadel